Despre algoritmi

De ce despre algoritmi?

- numeroase aplicații
- în practică este importantă eficiența algoritmilor
- ar fi util să știm dacă algoritmii pe care îi propunem sunt corecți
 - © corectitudine ≠ nu a găsit cineva încă un contraexemplu

Aspecte generale care apar la rezolvarea unei probleme

- Teoretic, paşii elaborării un algoritm sunt următorii:
 - demonstrarea faptului că este posibilă elaborarea unui algoritm pentru determinarea unei soluţii
 - 2.
 - 3.
 - 4.
 - 5.

Aspecte generale care apar la rezolvarea unei probleme

- Teoretic, paşii elaborării un algoritm sunt următorii:
 - demonstrarea faptului că este posibilă elaborarea unui algoritm pentru determinarea unei soluții
 - 2. elaborarea algoritmului
 - 3. demonstrarea corectitudinii algoritmului

4.

5.

Aspecte generale care apar la rezolvarea unei probleme

- Teoretic, paşii elaborării un algoritm sunt următorii:
 - demonstrarea faptului că este posibilă elaborarea unui algoritm pentru determinarea unei soluţii
 - 2. elaborarea algoritmului
 - 3. demonstrarea corectitudinii algoritmului
 - 4. determinarea timpului de executare a algoritmului
 - 5. demonstrarea optimalității algoritmului

Existența algoritmilor

Existența algoritmilor

- Problemă nedecidabilă = pentru care nu poate fi elaborat un algoritm.
 - 1. Problema opririi programelor: pentru orice program și orice valori de intrare să se decidă dacă programul se termină.
 - 2. Problema echivalenței programelor: să se decidă pentru orice două programe dacă sunt echivalente (produc aceeași ieșire pentru aceleași date de intrare).

Elaborarea algoritmilor

Elaborarea algoritmilor

• Cursurile următoare: metode de elaborare a algoritmilor

- Terminarea programului
- Corectitudinea parțială: presupunând că algoritmul se termină, rezultatul este corect;
 - Invarianţi = relaţii ce trebuie îndeplinite la orice trecere a programului prin acel loc

Exemplul 1 Determinarea concomitentă a cmmdc şi cmmmc a două numere naturale $a,b \in \mathbb{N}^*$.

<u>Exemplul 1</u> Determinarea concomitentă a cmmdc şi cmmmc a două numere naturale a,b∈N*.

Algoritm:

```
x ← a; y ← b;
while x≠y

if x>y then x ← x-y;
else y ← y-x;

write(x,(u+v)/2)
```

<u>Exemplul 1</u> Determinarea concomitentă a cmmdc şi cmmmc a două numere naturale a,b∈N*.

Algoritm:

<u>Exemplul 1</u> Determinarea concomitentă a cmmdc şi cmmmc a două numere naturale a,b∈N*.

Algoritm:

```
x \leftarrow a; y \leftarrow b; u \leftarrow a; v \leftarrow b;

while x \neq y

\{(x,y)=(a,b); xv+yu=2ab\}

if x>y then x \leftarrow x-y; u \leftarrow u+v

else y \leftarrow y-x; v \leftarrow u+v

write (x,(u+v)/2)
```

- $\{ (x,y) = (a,b) ; xv+yu = 2ab \} (*) este invariant$
- Demonstraţie Inducţie după numărul de paşi (exerciţiu)

 $\{ (x,y)=(a,b); xv+yu = 2ab \} (*) - este invariant$

⇒ Dacă se termină avem

```
(a,b) = (x,x) = x

(u+v)/2 = ab/x = ab / (a,b) = [a,b]
```

⇒ corectitudine parţială

- Algoritmul se termină deoarece
- şirul $\{X_n + y_n\}$ este un şir *strict* descrescător de numere naturale pozitive, unde $\{x_n\}$, $\{y_n\}$ este şirul de valori succesive ale variabilelor x şi y.

Timpul de executare

- se măsoară în funcție de lungimea n a datelor de intrare
- T(n) = timpul de executare pentru orice set de date de intrare de lungime n
 - dat de numărul de operații elementare în funcție de n

 Se numără operații elementare (de atribuire, aritmetice, de decizie, de citire/scriere)

 Numărare aproximativă => ordinul de mărime al numărului de operații elementare

Pentru simplitate – se fixează operație de bază

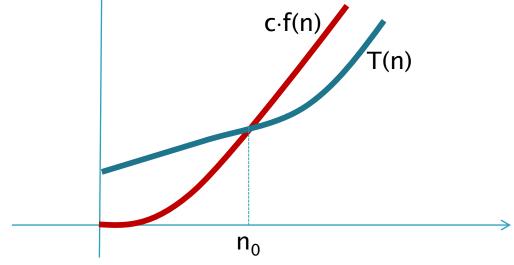
În majoritatea cazurilor ne mărginim la a evalua ordinul de mărime al timpului de executare = ordin de complexitate al algoritmului

$$T(n) = O(f(n))$$

$$\exists c, n_0 - constante \ a.\hat{i} \ \forall n \ge n_0$$

$$T(n) \le c \cdot f(n)$$

$$c \cdot f(n)$$

- Notație: T(n) = O(f(n))
- comportare asimptotică
- caz defavorabil
- O(expresie) = O(termen dominant)

$$O(2n) => O(n)$$

$$O(2n^2+4n+1) => O(n^2)$$

```
Notație: T(n) = O(f(n))
```

Clase de complexitate uzuale (în ordine crescătoare):

Complexitate logaritmică O(log₂(n)), O(log(n))

Exemplu: căutarea binară

Notație: T(n) = O(f(n))

Clase de complexitate uzuale (în ordine crescătoare):

Complexitate logaritmică O(log₂(n)), O(log(n))

Exemplu: căutarea binară

Complexitate liniară O(n)

Exemplu: minimul dintr-un vector

Notație: T(n) = O(f(n))

Clase de complexitate uzuale (în ordine crescătoare):

Complexitate logaritmică O(log₂(n)), O(log(n))

Exemplu: căutarea binară

Complexitate liniară O(n)

Exemplu: minimul dintr-un vector

Complexitate O(n log₂(n)) liniară logaritmică Exemplu: sortarea prin interclasare MergeSort

Complexitate pătratică O(n²)

Exemplu: suma elementelor unei matrice, sortarea prin metoda bulelor, prin selecție

• Complexitate polinomială $O(n^k)$, $k \ge 3$

Exemplu: înmulțirea a două matrice pătratice de dimensiune n

Complexitate pătratică O(n²)

Exemplu: suma elementelor unei matrice, sortarea prin metoda bulelor, prin selecție

- Complexitate polinomială O(n^k), k ≥ 3 Exemplu: înmulțirea a două matrice pătratice de dimensiune n
- Complexitate exponenţială O(kⁿ), k ≥ 2 Exemplu: generarea submulţimilor unei mulţimi cu n elemente
- Complexitate factorială O(n!)
 Exemplu: generarea permutărilor unui vector
 cu n elemente

```
Afișare
Exemplul 1
i = 0
                                  1 2 3 4
p = 1
                                  12345678
pentru i = 1, n executa
     pentru j = 1,p executa
          scrie j
     scrie linie noua
     p = p * 2
```

```
Afișare
Exemplul 1
i = 0
                                   1 2 3 4
p = 1
                                   12345678
                                 1 2 ..... 2<sup>n</sup>
pentru i = 1, n executa
     pentru j = 1,p executa
           scrie j
     scrie linie noua
     p = p * 2
```

$$1 + 2 + 2^2 + ... + 2^n = 2^{n+1} - 1$$
 afișări ale lui j $O(2^n)$

 Exemplul 2 - Cea mai mică putere a lui 2 mai mare ca n

```
p = 1
cat timp p<=n executa:
  p = p * 2
scrie p</pre>
```

 Exemplul 2 - Cea mai mică putere a lui 2 mai mare ca n

```
p = 1
cat timp p<=n executa:
  p = p * 2
scrie p</pre>
```

 $O(\log_2(n))$

Exemplul 3 (seminar/laborator) - 2-SUM pentru şir crescător: Se dă un vector ordonat cu n elemente întregi distincte. Să se afişeze toate perechile de elemente din vector cu suma 0

```
i = 0
j = n-1
while i<j:
    if v[i]+v[j]==0:
        print(v[i], v[j])
        i += 1
        j -= 1
    elif v[i] + v[j] < 0:
             i += 1
    else:
```

Exemplul 3 (seminar/laborator) - 2-SUM pentru şir crescător: Se dă un vector ordonat cu n elemente întregi distincte. Să se afişeze toate perechile de elemente din vector cu suma 0

```
i = 0
j = n-1
while i<j:
    if v[i]+v[j]==0:
        print(v[i], v[j])
                                     O(n)
        i += 1
        j -= 1
    elif v[i] + v[j] < 0:
             i += 1
    else:
```

Alte exemple

- Înmulțirea a două matrice A(n,m) B(m,p)
- Intersecția a două mulțimi cu n respectiv m elemente
- Reuniunea a două mulțimi ordonate cu n respectiv m elemente

Alte exemple

- Înmulțirea a două matrice A(n,m) B(m,p) O(nmp)
- Intersecția a două mulțimi cu n respectiv m elemente O(nm)
- Reuniunea a două mulțimi ordonate cu n respectiv m elemente- Interclasare O(n+m)

Interclasare

```
i = 1; j = 1
while (i \le m) and (j \le n):
      if a[i] <= b[j]:</pre>
            scrie a[i]; i=i+1
      else:
            scrie b[j]; j=j+1
while i<=m:
      scrie a[i]; i=i+1
while j<=n:
        scrie b[j]; j=j+1
```

Alte exemple

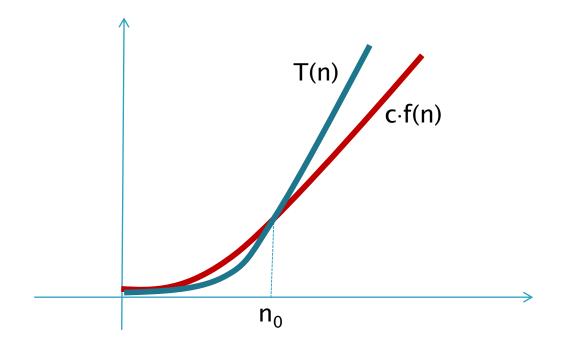
```
pentru i = 1, n executa
  pentru j= 1, m executa
      operatii O(1)
  pentru k= 1, p executa
      operatii O(1)
```

Alte exemple

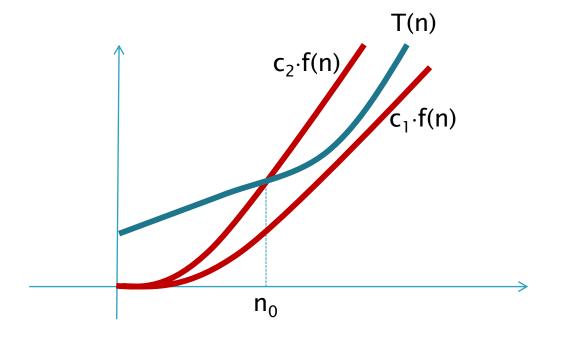
```
pentru i = 1, n executa
    pentru j = 1, m executa
        operatii O(1)
    pentru k = 1, p executa
        operatii O(1)

O(n(m+p))
```

```
• T(n) = \Omega(f(n)) \exists c, n_0 - constante \ a.\hat{i} \ \forall n \ge n_0 T(n) \ge c.f(n)
```


• $T(n) = \Theta(f(n))$ $\exists c_1, c_2, n_0 \text{ constante a.î} \forall n \geq n_0$ $c_1 \cdot f(n) \leq T(n) \leq c_2 \cdot f(n)$

Să presupunem că pentru o anumită problemă am elaborat un algoritm şi am putut calcula şi timpul său de executare T(n) (raportat la o operație de bază).

Algoritmul nostru este "cel mai bun" sau există un alt algoritm cu timp de executare mai mic.

- <u>Exemplul 1</u>. Să se determine minimul elementelor unui vector.
- <u>Exemplul 2</u>. Să se determine minimul şi maximul elementelor unui vector.
- Arătați că algoritmii propuși sunt optimali

Exemplul 1. Să se determine minimul elementelor unui vector.

Exemplul 1. Să se determine minimul elementelor unui vector.

```
m \leftarrow a_1 for i=2, n if a_i < m then m \leftarrow a_i
```

<u>Exemplul 1</u>. Să se determine minimul elementelor unui vector.

```
m \leftarrow a_1 for i=2, n if a_i < m then m \leftarrow a_i
```

- n 1 comparări între elemente ale vectorului
- Algoritmul este optimal?

- <u>Exemplul 1</u>. Să se determine minimul elementelor unui vector.
- Pentru a demonstra că algoritmul este optimal trebuie demonstrat că

orice algoritm de determinare a minimului unui vector cu n elemente bazat pe comparări necesită cel puțin n-1 comparări

- ▶ Proprietate Orice algoritm de determinare a minimului unui vector cu n elemente bazat pe comparări necesită cel puţin n-1 comparări
- Demonstrație Inducție după n
- \rightarrow n=1 evident
- $n \Rightarrow n+1$

- Proprietate Orice algoritm de determinare a minimului unui vector cu n elemente bazat pe comparări necesită cel puţin n-1 comparări
- Demonstrație Inducție după n
- \rightarrow n=1 evident
- ▶ $n \Rightarrow n+1$ Pp. că orice algoritm care rezolvă problema pentru n numere efectuează cel puțin n-1 comparări.
 - Considerăm un algoritm oarecare care determină cel mai mic dintre n+1 numere: $m=min\{a_1,...,a_{n+1}\}$.

Considerăm un algoritm oarecare care determină cel mai mic dintre n+1 numere: $m=min\{a_1,..., a_{n+1}\}$.

- Considerăm prima comparare efectuată de acest algoritm
 - putem presupune că s-au comparat a_1 cu a_2 și că $a_1 < a_2$.

Considerăm un algoritm oarecare care determină cel mai mic dintre n+1 numere: $m=min\{a_1,..., a_{n+1}\}$.

- Considerăm prima comparare efectuată de acest algoritm
 - putem presupune că s-au comparat a_1 cu a_2 și că $a_1 < a_2$.
- Atunci $m=\min(\mathbf{a}_1,\mathbf{a}_3,...,\mathbf{a}_{n-1}).$

0

Considerăm un algoritm oarecare care determină cel mai mic dintre n+1 numere: $m=min\{a_1,..., a_{n+1}\}$.

- Considerăm prima comparare efectuată de acest algoritm
 - putem presupune că s-au comparat a_1 cu a_2 și că $a_1 < a_2$.
- Atunci $m=\min(\mathbf{a}_1,\mathbf{a}_3,...,\mathbf{a}_{n-1}).$
- Ipoteza de inducţie ⇒

minim n-1 comparări pentru a determina m \Rightarrow numărul total de comparări pentru a calcula m este cel puţin egal cu n - 1 + 1 = n.

<u>Exemplul 2</u>. Să se determine minimul şi maximul elementelor unui vector.

<u>Exemplul 2</u>. Să se determine minimul şi maximul elementelor unui vector,

Idee

- formăm perechi de elemente
 - pe cel mai mic din pereche îl comparăm cu minimul curent, iar pe cel mai mare cu maximul
- ⇒ 3 comparații pentru fiecare pereche

<u>Exemplul 2</u>. Să se determine minimul şi maximul elementelor unui vector.

```
if n \text{ impar} then m \leftarrow a_1; M \leftarrow a_1; k \leftarrow 1 else if a_1 < a_2 then m \leftarrow a_1; M \leftarrow a_2 else m \leftarrow a_2; M \leftarrow a_1; k \leftarrow 2
```

<u>Exemplul 2</u>. Să se determine minimul şi maximul elementelor unui vector,

```
if nimpar then m \leftarrow a<sub>1</sub>; M \leftarrow a<sub>1</sub>; k \leftarrow 1
else if a_1 < a_2 then m \leftarrow a_1; M \leftarrow a_2
          else m \leftarrow a<sub>2</sub>; M \leftarrow a<sub>1</sub>;
         k \leftarrow 2
while k \leq n-2
      if a_{k+1} < a_{k+2} then if a_{k+1} < m then m \leftarrow a_{k+1}
                                     if a_{k+2}>M then M \leftarrow a_{k+2}
                           else if a_{k+2} < m then m \leftarrow a_{k+2}
                                     if a_{k+1}>M then M \leftarrow a_{k+1}
     k \leftarrow k+2
```

<u>Exemplul 2</u>. Să se determine minimul şi maximul elementelor unui vector.

```
if nimpar then m \leftarrow a<sub>1</sub>; M \leftarrow a<sub>1</sub>; k \leftarrow 1
else if a_1 < a_2 then m \leftarrow a_1; M \leftarrow a_2
          else m \leftarrow a<sub>2</sub>; M \leftarrow a<sub>1</sub>;
         k \leftarrow 2
while k \leq n-2
      if a_{k+1} < a_{k+2} then if a_{k+1} < m then m \leftarrow a_{k+1}
                                     if a_{k+2}>M then M \leftarrow a_{k+2}
                           else if a_{k+2} < m then m \leftarrow a_{k+2}
                                     if a_{k+1}>M then M \leftarrow a_{k+1}
     k \leftarrow k+2
```

► T(n)=?

T(n)=
$$\lceil 3n/2 \rceil - 2$$
:

```
on impar :
```

T(n) =

$$T(n) =$$

$$T(n) = [3n/2] - 2$$
:

• n impar :

$$T(n) = 3(n-1)/2 = (3n+1)/2-2 = [3n/2]-2$$

• n par:

$$T(n) = 1+3(n-2)/2 = 3n/2-2 = \lceil 3n/2 \rceil - 2$$

$$T(n) = \lceil 3n/2 \rceil - 2$$

o Optimal?

$$T(n) = \left[3n/2\right] - 2$$

- Proprietate Orice algoritm de determinare a minimului și maximului unui vector cu n elemente bazat pe comparări necesită cel puţin [3n/2] - 2 comparări
- Idee de demonstraţie (SUPLIMENTAR):

$$T(n) = \left[3n/2\right] - 2$$

- Proprietate Orice algoritm de determinare a minimului și maximului unui vector cu n elemente bazat pe comparări necesită cel puțin [3n/2] - 2 comparări
- Idee de demonstraţie:
- La un pas al algoritmului analizăm:
 - ce tipuri de elemente pot apărea în funcție de rezultatele comparărilor deja efectuate
 - între ce tipuri de elemente va face comparații un algoritm eficient

Despre algoritmi

 Nu interesează în general demonstrarea teoretică a existenţei algoritmilor, ci accentul este pus pe elaborarea algoritmilor

Elaborarea algoritmilor

Metode de elaborare a algoritmilor

- Metoda Greedy
- Metoda Divide et Impera
- Metoda Programării Dinamice
- Metoda Backtracking

Metoda Greedy

- Probleme de optim
- Cadru posibil:

```
Se dă o mulțime finită A.
```

Să se determine o submulțime finită B⊆A care satisface anumite condiții (este soluție posibilă)

+

îndeplinește un criteriu de optim (este soluție optimă)